

VELERLEI ONTROERING

't Allereerst is daar de ontroering van Herodes.

De Wijzen zijn tot hem gekomen met de vraag, waar de geboren Koning der Joden is en deze vraag heeft Herodes een pijnigende ontroering gebracht.

Aan de zekerheid, waarmee de Wijzen optreden, aan de stellige wijze, waarmee zij over de ster spreken, merkt Herodes wel, dat het hier gaat over dingen, die, tenminste voor die vreemde mannen, vast en zeker zijn.

Maar als er een koningszoon geboren is, dan loopt Herodes gevaar, dan is zijn troon niet meer zeker. Vandaar zijn ontroering, die hem noopt, de overpriesters en schriftgeleerden te hulp te roepen.

De ontroering van Herodes is het gevolg van zijn vijandschap tegen Jezus. Straks is het zijn vraag, waar de Christus zal geboren worden. Hij weet dus, over Wien het hier gaat. Maar die wetenschap doet hem geen oogenblik aarzelen. Natuurlijk, hij begrijpt niet, dat het geboren Kindeke nimmer een *aardsch* koninkrijk voor Zich zal begeeren. Hij ziet niets van den hemelschen glans, die den stal van Bethlehem omgeeft. Hij ziet alleen gevaar voor zich en voor zijn heerschappij. En hij stelt zijn belang dadelijk boven het belang van den geboren koning. Als er dan één moet opgeofferd worden, dan maar dit kind, waarvoor hij heimelijk siddert.

De ontroering van Herodes is, helaas ook in onzen tijd nog zoo menigmaal waar te nemen. Als het eigen ik ons boven alles gaat, als wij, wanneer wij moeten kiezen tusschen Hem en ons, voor ons zelf kiezen en tegen Hem, dan komt ook over ons de Herodes-ontroering. Want dan kunnen wij niet onverschillig tegen Hem over staan.

Niemand staat onverschillig tegenover Jezus. Dit doen ook de overpriesters en schriftgeleerden niet, dit doet ook het volk van Jeruzalem niet.

Heel Jeruzalem wordt ontroerd, als door de stad de tijding gaat van den geboren Koning. Er zullen er geweest zijn, die gedroomd hebben van verlossing van de heerschappij der Romeinen. Er zullen er geweest zijn, die gehoopt hebben op een zegenrijken ommekeer in den economischen toestand.

Er zijn armen geweest, die, nu ze de tijding van den geboren Koning hooren, gedroomd hebben van nieuwen bloei en welvaart, en rijken, die gedacht hebben aan eer en glorie, nu een nieuw tijdperk werd ingeluid.

Wie weet, wat de overpriesters en schriftgeleerden wel gedacht hebben, die het toch alles zoo *goed* weten, maar niet de moeite nemen, om naar Bethlehem te gaan.

Wat ze ook dachten, al die menschen, en hoe groot ook hun ontroering is geweest, het doet er niet

De koning Herodes [nu, dit gehoord hebbende, werd ontroerd en geheel Jeruzalem met hem. Matth. 2 : 3.

toe, ze hebben toch ten slotte allen gekozen voor zich zelf. Ze hebben hun eigen belang boven alles gesteld. Ze hebben zich niet in waarheid in de komst van den Messias verblijd.

De ontroering moge het gevolg zijn van vijandschap of van hoop op een betere toekomst, eindelijk is het de bevolking van Jeruzalem, die met Herodes den lijdenden Koning hoont en bespot. Dit is het einde. De ontroering van Herodes, zoowel als de ontroering van Jeruzalem's bevolking, komt voort uit een en hetzelfde beginsel: het is allen alleen om eigen ik te doen. Zij kiezen allen zichzelf boven Jezus.

Nu is er ook nog een andere ontroering. Dat is de ontroering van de Wijzen. Straks, als zij reizend naar Bethlehem, de ster weer zien, verheugen zij zich met een groote vreugde. Zij zijn ontroerd van een innige blijdschap.

Zij stellen Jezus boven zich zelf. Voor Hem de lange, lange reis, met moeite en gevaren. Voor Hem de schatten van goud, en wierook en mirre. Voor Hem hun hulde en hun aanbidding. Voor Hem hun gehoorzaamheid, wanneer ze voldoen aan het bevel van den engel des Heeren.

O, daar zijn in Jeruzalem óók nog wel menschen, die zich aangegrepen voelen door die geheel eenige, wonderlijke ontroering, door die groote blijdschap in Jezus' geboorte.

Daar zijn nog de Simeons en de Anna's. Zij ook zijn ontroerd geworden en met groote blijdschap hebben zij het geboren Kind begroet als hun Heere en Koning.

Welke ontroering zal nu de onze zijn, als het weer Kerstfeest worden zal? De ontroering van Herodes? De ontroering van Jeruzalem? Of de ontroering van de Wijzen?

Er is maar één middel, om die groote blijdschap deelachtig te worden, die de Wijzen hebben genoten en waarvan de engel de herders gepredikt heeft. Wilt gij ontroerd zijn als de Wijzen, dan moet gij naar Bethlehem gaan en dan moet gij aanbeddend neerknielen bij de kribbe. Eerst als Jezus u boven alles gaat en gij uw leven zult willen verliezen voor Hem, eerst dan, als gij, vol ontroering, in Hem uw Zaligmaker ziet, die kwam, om u rijk te maken, eerst dan leert ge de groote blijdschap verstaan, die op het Kerstfeest het deel is van Gods kinderen. Eerst dan wordt het Kerstfeest u een Christusfeest.

Zóó moet het zijn. Want eerst dan krijgt het Kerstfeest beteekenis voor uw leven. Eerst dan zult gij ook in staat zijn, anderen iets te doen verstaan van die groote ontroering, die het gevolg is van uw liefde voor uw Heiland. K.